

יותר על שלו. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לתבע עלבון ישראל מעמים עובדי כוכבים ומזלות ולשמחם בחדות ציון, שכתוב (ירמיה לא) ובאו ורננו במרום ציון וגו'. ואז (ישעיה נט) ובא לציון גואל וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת שלח לה

וידבר ה' אל משה לאמר שלח לה אנשים ויתרו את ארץ פנען וגו'. רבי חייא פתח, (איוב לח) המימיה צוית בקר ידעתה שחר מקמו. כתוב שחר, ה"א התרחקה משחר. מה הטעם? אלא אמר רבי חייא, בשעה שנוטה הערב והשמש נוטה להפנס, אז נחלש כחו, ואז שולט, השמאל ונמצא דין בעולם ומתפשט (למעלה). ואז צריך האדם להתפלל ולכונן רצון (להתפלל שימצא רצון) לפני רבנו.

שאמר רבי ייסא, בשנוטה השמש ונחלש, אז נפתח פתח אחד בשמש ומתכנס כחו, והשמאל שולט, ויצחק פורה באר תחתיו.

ביון שנוכנס הלילה, השטר של הכריתה מצוי באוצרו, וכמה קבוצות מחבלים מזיקים (נזקים) מתפשטים בעולם, וכלם משוטטים בערבוביה, והולכים וצוחקים בנפשות הרשעים (של בני אדם) ומודיעים להם דברים, מהם כוזבים ומהם אמת, ומי שנמצא ביניהם, נתנה לו רשות לחבל, וכל בני העולם ישנים (התכנסו) וטועמים טעם מות, והרי בארנו. בא וראה, כשמתעוררת רוח צפון, אז מתקבלת כנסת ישראל,

בריה הוא בעא על יקריהון דצדיקייא, יתיר על דיליה. ולזמנא דאתי, עתיד קדשא בריך הוא למתבע עלבונא דישראל מעמין עובדי כוכבים ומזלות, ולמחדי לון בחדוותא דציון. דכתיב, (ירמיה לא) ובאו ורננו במרום ציון וגו'. וכדין (ישעיה נט) ובא לציון גואל וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת שלח לה

וידבר ה' אל משה לאמר, שלח לה אנשים ויתרו את ארץ פנען וגו'. (במדבר יב) רבי חייא פתח, (איוב לח) המימיה צוית בקר ידעתה שחר מקומו. שחר כתיב, ה"א אתרחקא משחר. מאי טעמא. אלא אמר רבי חייא, בשעתא דנטי ערב, ושמשא נטי למיעל, פדין אתחלש תוקפיה, פדין שלטא שמאלא, ומשתכח דינא בעלמא, ואתפשט (לעילא). וכדין בעי בר נש לצלאה, ולכונא רעותא (ס"א לצלאה) דישבח רעותא קמי מאריה.

דאמר רבי ייסא, פד נטי שמשא, ואתחלש, פדין אתפתח חד פתיחו בשמשא, ואתפניש חיליה, ושמשאלא שליט. ויצחק פרי בירא תחותיה.

ביון דעאל ליליא, פתקא דקוטפא באחמתיה שכיח. וכמה חבילין טריקן (אונדריקן) אתפשטו בעלמא, וכלהו שטאן בערבוביא, ואזלי וחיכאן בנפשן דרשיעייא, (ס"א דבני נשא) ומודעין לון מלין, מנהון פדיבן, ומנהון קשוט, ומאן דאשתכח בינייהו, אתייהיב לון רשו לחבלא, וכלהו בני עלמא ניימין, (ואתכנשו) וטעמין טעמא דמותא, והא אוקימנא.

הא חזי, פד אתער רוח צפון, פדין אתקבלא כנסת ישראל בשמאלא,